

JP

**Lag
om ändring i tullagen (1973:670);**

SFS 1980: 450

Utkom från trycket
den 24 juni 1980

utfärdad den 12 juni 1980.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om tullagen (1973: 670)
dels att 22, 42 och 54 §§ skall ha nedan angivna lydelse.
dels att i lagen skall införas två nya paragrafer, 37 a och 54 a §§, av ned-
an angivna lydelse.

22 §² Har tullskyldig inbetalat tull eller annan införselavgift med högre
belopp än han rätteligen har att erlägga, återbetalas överskjutande belopp.
Motsvarande gäller när han inbetalat tull eller annan införselavgift trots att

¹ Prop. 1979/80:108, SkU 55, rskr 352.

² Senaste lydelse 1974: 982.

avgift ej skall utgå. Har med stöd av 5 § tullförordningen (1973: 979) meddelats förordnande att tull inte skall utgå för vara av visst slag återbetalas inbetalat tullbelopp. Belopp, som den tullskyldige kan dra av enligt lagen (1968: 430) om mervärdesskatt, återbetalas dock ej.

På belopp som återbetalas utgår ränta. Ränta utgår även på ränta enligt 20 § som återbetalas. Vid ränteberäkningen tillämpas bestämmelserna i 20 a § första stycket. Ränta utgår från utgången av den månad under vilken beloppet erlagts till och med den månad då beloppet utbetalats.

Har beslut, som föranlett ränta enligt andra stycket, ändrats på sådant sätt att ränta icke skulle ha utgått eller skulle ha utgått med lägre belopp, skall den tullskyldige återbetala vad han sålunda uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tull och annan införelavgift gäller därvid i tillämpliga delar.

Vid återbetalning till den tullskyldige får avdrag göras för till betalning förfallen tull eller avgift som den tullskyldige har att erlægga till tullverket.

37 a § Om det behövs för tullverkets kontrollverksamhet eller för uppgiftslämnande enligt 54 a § får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, generaltullstyrelsen föreskriva, att tullskyldig skall lämna uppgift rörande organisationsnummer eller personnummer när vara anges till förtullning, samt att den för vars räkning vara utförs ur landet skall lämna sådan uppgift när varan anmäls till utförsel.

42 § Meddelar tullmyndighet med stöd av denna lag eller bestämmelse, som utfärdats med stöd av lagen, föreläggande för tullskyldig eller annan att vidta åtgärd som behövs för förtullning eller för tullverkets kontrollverksamhet, kan vite föreläggas. Vite kan även föreläggas, om någon underlåtit att lämna uppgift eller handling enligt 7–9 §§ eller 10 § första stycket eller att fullgöra skyldighet som föreskrivs i 36 § eller med stöd av 37 a §.

Vite skall bestämmas till belopp som med hänsyn till vederbörandes ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antagas förmå honom att iakttaga föreläggandet, dock ej lägre än etthundra kronor eller högre än femtusen kronor.

Försuttet vite utdöms av generaltullstyrelsen. Om ändamålet med vitet har förfallit då fråga om utdömande uppkommer får vitet ej utdömas. Har vitesföreläggande iakttagits först sedan fråga om utdömande har uppkommit, skall ändamålet med vitet icke anses ha förfallit därigenom.

54 § Innehållet i tulldeklaration eller motsvarande handling eller handling som avses i 10 § får icke röjas för annan än den som själv får taga del av handlingen. Den som fullgjort kontrollverksamhet enligt denna lag får ej obehörigen röja vad han därvid erfarit. Inte heller får i övrigt sådan uppgift om import eller export av varor som rör enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden obehörigen röjas.

54 a § Tullmyndighet skall på begäran tillhandahålla riksskatteverket eller länsstyrelse uppgift som förekommer hos tullmyndigheten och som rör import eller export av varor.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1980. Avser ett förordnande som nämns i 22 § första stycket tredje meningen en vara som har angetts till förtullning före ikraftträdandet skall ränta enligt 22 § andra stycket utgå också för tid före ikraftträdandet.

SFS 1980:450

På regeringens vägnar

ERIC KRÖNMARK

Sven Norberg
(Handelsdepartementet)

